

Akcija br. 1 Babe – Avala

33 km, 10 h prešačenja i uspon na Avalu po mraku

akciju realizovao vodič Bojan Ivetić

U organizaciji PD "Železničar 1948" iz Beograda 14. Januara 2024. godine je izvedena planinarska akcija Babe - Avala. Posle tri godine pauze, po sedmi put se organizuje akcija ovog tipa, sa manjim izmenama same rute. Predhodnih godina akcija je obično startovala iz sela Stojnik, dok se ove godine krenulo iz sela Babe. Na akciji je bilo preko 19 učesnika, od kojih je 9 završilo kompletну turu. Staza je imala dužino od 34 km, sa 900 m kumulativnog uspona i spusta. Kretali smo se trasom Babe – Parcani – Parcanski vis – Koviona – Ripanj – Klenje - Šuplja stena -

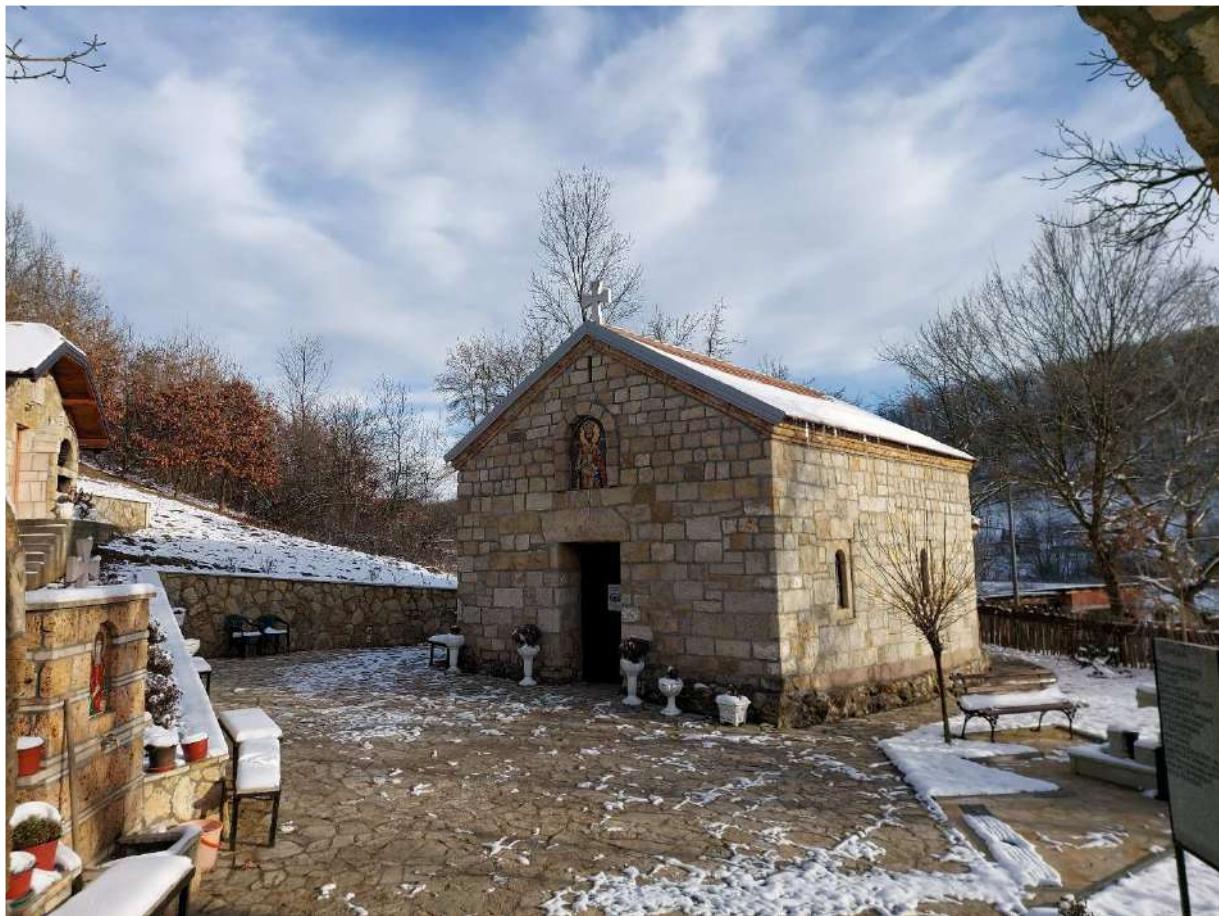
Avala – Pinosava. Pošto je akcija bila teška ostavila se mogućnost odustajanja na 20. kilometru kod Ripnja i 28. km ispod Avale, na Avalskom putu. Akcija je trajala 10h, od kojih poslednja 3h smo pešačili po mraku. U prošlosti PD "Železničar" Beograd je organizovao tradicionalnu akciju noćni marš Kosmaj - Avala. Ali u međuvremenu na trasi nekadašnjeg marša su izgrađena naselja i asfaltni putevi, tako da sam 2015. godine došao na ideju organizovanja akcije od Stojnika i Baba, kao skraćenu varijantu nekadašnjeg marša Kosmaj - Avala. Akcija od Baba do Avalе je posvećujena pokojnom Jarmilu Sobotki Jaretu, planiraskom vodiču PD "Železničar" Beograd koji je dugi niz godina vodio marš Kosmaj – Avala i koje je pomogao u realizaciji ove akcije i pokojnom planinaru i profesoru Dragoljubu Kočiću Kočiću iz PD Pobeda, koji je učestvovao na predhodnim akcijama od Stojnika/Baba do Avalе.

Do sela Baba smo došli redovnom prigradskom linijom broj 451, koju održava Lasta. Odmah iz autobusa smo se zaputili lokalnim šumskim putem.

Prolazimo pored kuća u selu Babe. Selo je ime dobilo po rimskom vojskovođi Babenijusu.

U podnožju Baba se nalazi crkva iz 2018 godine, koja je sagrađena na temeljima stare crkve čiji ostaci potiču iz perioda despota Stefana Lazarevića (15. vek).

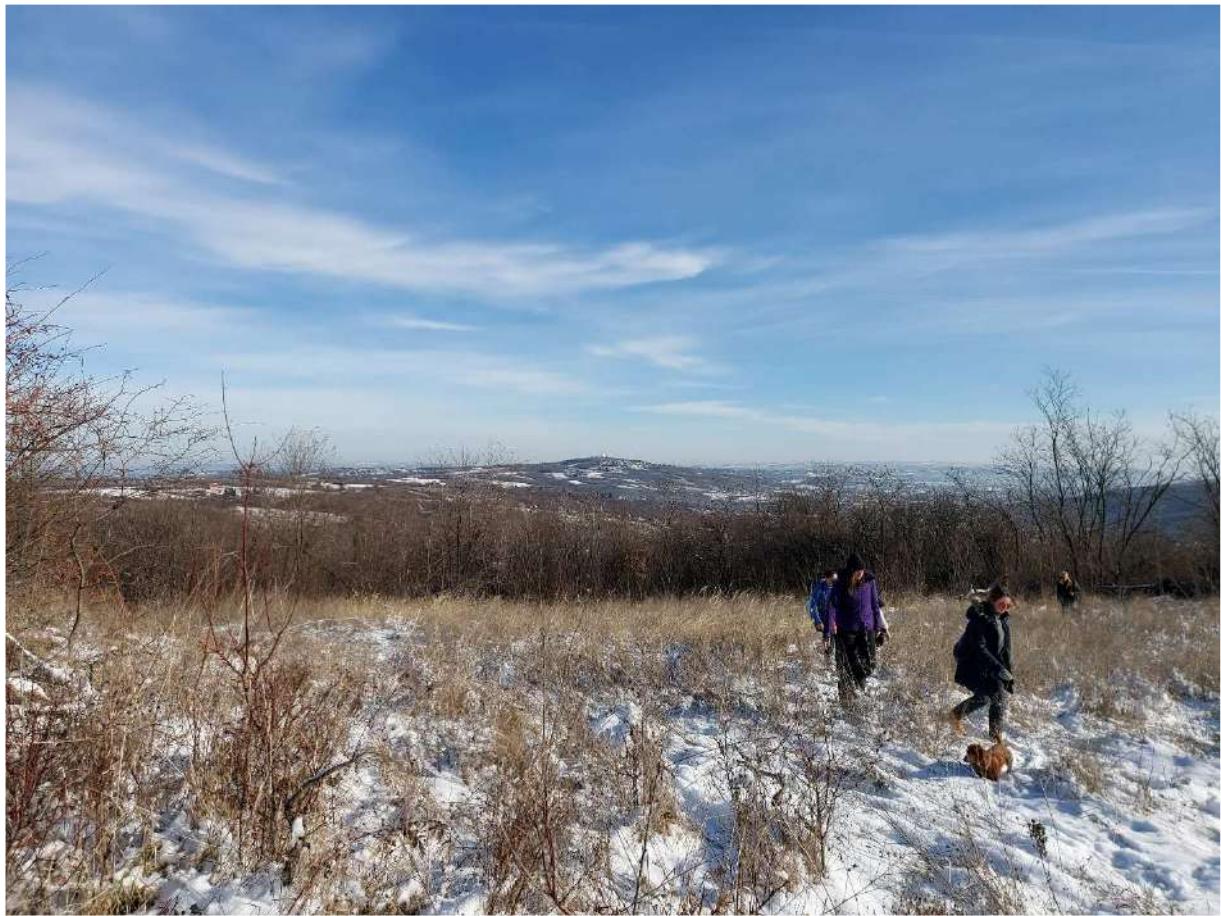
Kad smo izašli iz sela Baba i uputili se u pravcu Parcana, naišli smo na ostatke šljake koju je prekrio sneg. Šljaka ili jalovina je deponija otpada i ova ovde potiče iz rimskog perioda. Na njoj već milenijumima ništa ne može da raste. U široj okolini Baba i Stojnika, mogu se videti rudarska okna iz perioda Rimljana.

Jedan deo nekadašnje staze nam je zarastao, zbog čega smo morali da se probijamo kroz šiblje i travu. Trasa staze Babe – Avala se pored trase marša Kosmaj – Avala, poklapa i sa trasom nekadašnje Beogradske transverzale Bata Rade Petrović. Transverzala je išla rutom Umka, Mala Moštanica, Meljak, Lipovica, Ripanj, Guberevac, Stojnik, Babe, Parcanski vis, Ripanj, Šuplja stena, Avala, Beli potok, Kumodraž, Veliki Mokri Lug.

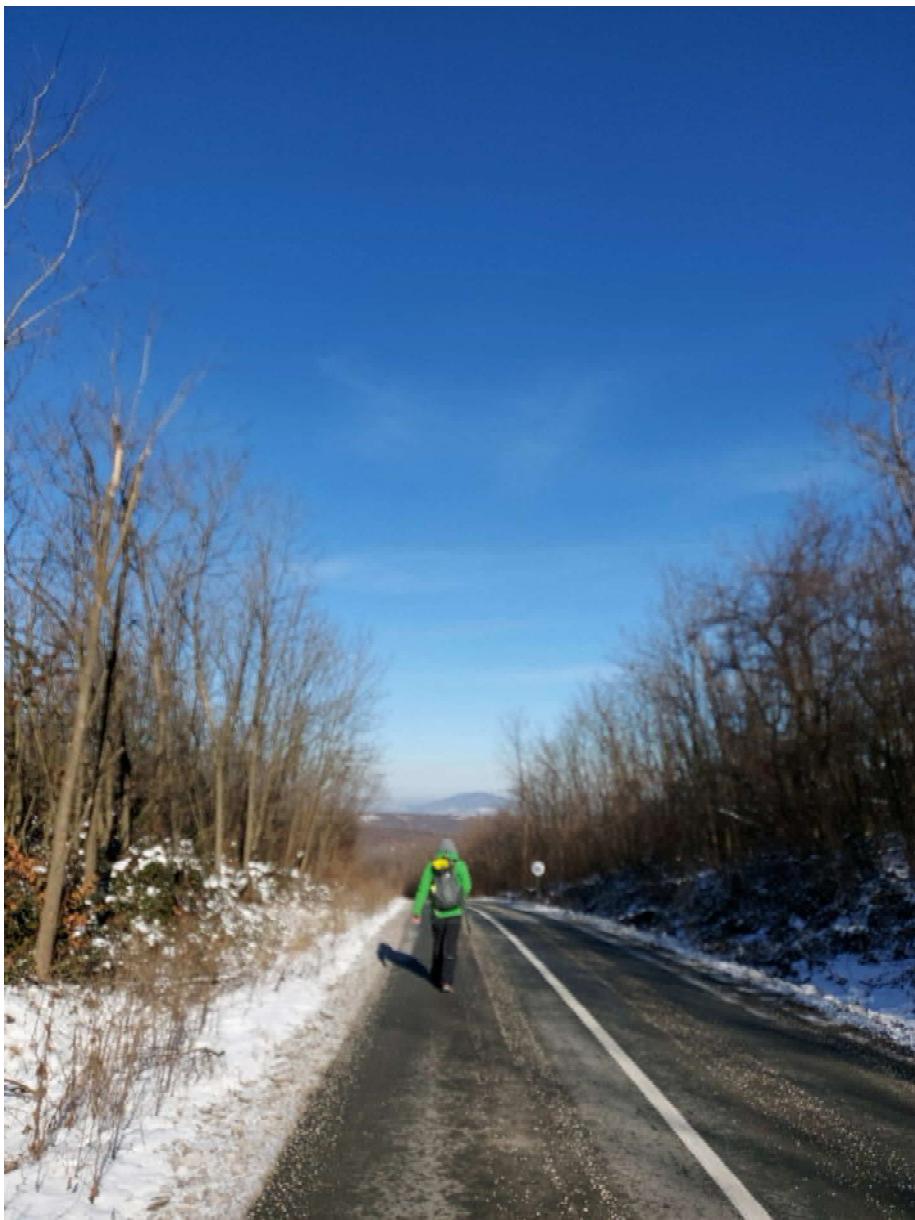
Ubrzo stižemo u selo Parcane.

Od Parcana se penjemo na Parcanski vis koji je sa 409 m n.v. posle Kosmaja i Avale, naviša tačka beogradskog rejona. U daljini se vidi radar na brdu Koviona, našoj sledećoj tački.

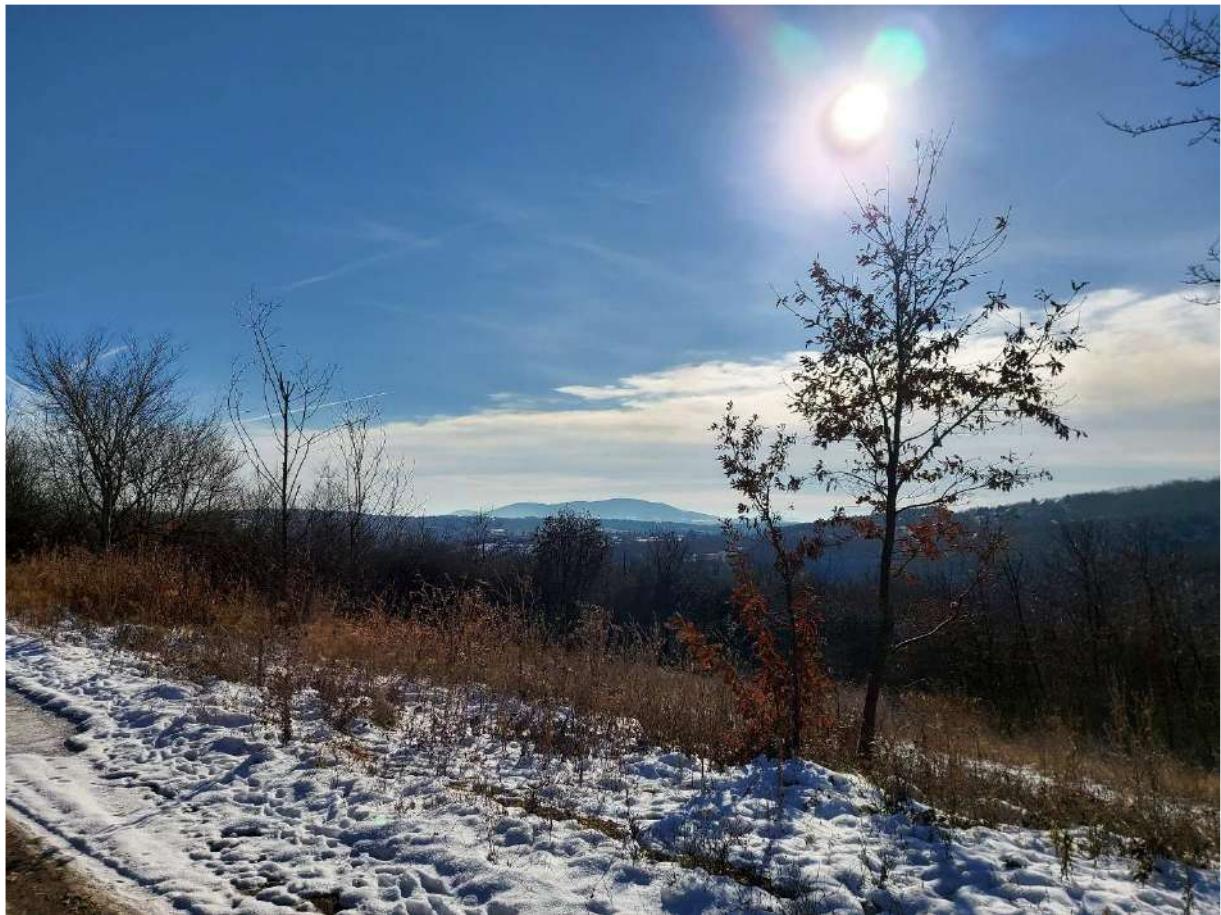
Zajednička fotkografija na Parcanskom visu, koji je u međuvremenom zarastao u šiblje, pa od njega Avala ne može dobro da se vidi. Fotografija Dragana Jurenović

Sa Parcanskog visa smo se spustili na put Babe Ripanj. Odatle se Avala vidi malo bolje.

Do brda Kovione smo išli zemljanim, makadamski i ponekad asfaltnim putevima.
Foto Jovan Dabić

U daljini se vidi Kosmaj. Sad smo na pola puta između Kosmaja i Avale.

Ovaj ovde čudni dimnjak je zapravo deo železničkog tunela na pruzi Beograd – Niš. Još u vremenu kad su prugama saobraćale parne lokomotive, dimjak je služio da ovede dim iz tunela kojeg proizvodi parna lokomotiva.

Stižemo do brda Koviona (380 m) na kojem se nalazi vojni radar.

Ovde koristimo priliku da se još jednom slikamo.

Pored radara nalazi se napuštena i oronula drvena kuća.

Od Kovione se pruža novi pogled na Avalu. Avala je nešto bliža, ali ne mnogo. Još nismo na pola puta. Prešli smo 14 km i ostalo nam je još 20 km.

U obližnjem domaćinstvu Nedeljkovića pravimo dužu pauzu.

Ovo domaćinstvo je u prošlosti dugi niz godina dočekivalo i ugošćavalo planinare, koji su tuda prolazili na tradicionalnoj akciji "Marš Kosmaj – Avala", što se može videti na tabli postavljenoj na zidu kuće.

Nastavljamo dalje u pravcu Avale.

Taj dan smo imali idealno vreme za pešačenje. Jutro je bilo u debelom minusu, da bi se tokom dana temperatura popela u debeli plus. Ali lepo vreme, nužno ne znači i dobro vreme, jer u ovom našem slučaju može dovesti do topljenja snega i stvaranje kaljuge. Srećom, samo mestimično smo imali borbu sa blatom i bljuzgavicom. Najveći problem na ovoj turi su mestimična blatišta, divlje deponije i poneki asflatni put. Zbog toga je za pešačenje januar idelano vreme, naročito ako je pre toga padaо sneg, koji sakrije blato, deponiju i asfalt.

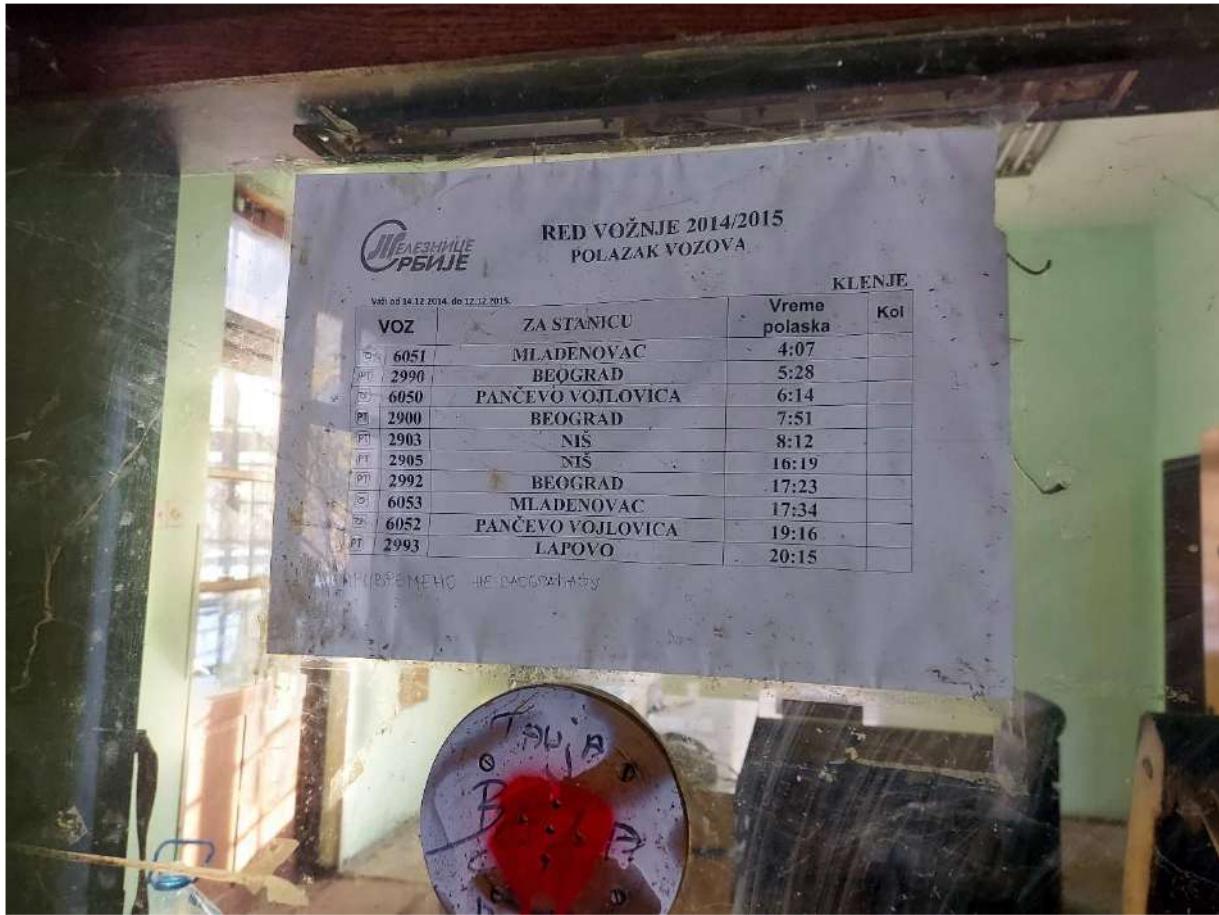
Ovde prelazimo preko mosta na Topčiderskoj reci, koja izvire ispod Kovione.

Par kilometara se krećemo kroz naselje Ripanj, sve do železničke stanice Klenje. Ovaj deo je najneiteresantniji jer se neko vreme ide asfaltom i makadamom. Ali to nam omogućava da za kratko vreme smanjimo kilometražu do Avale. Foto Dragana Jurenović

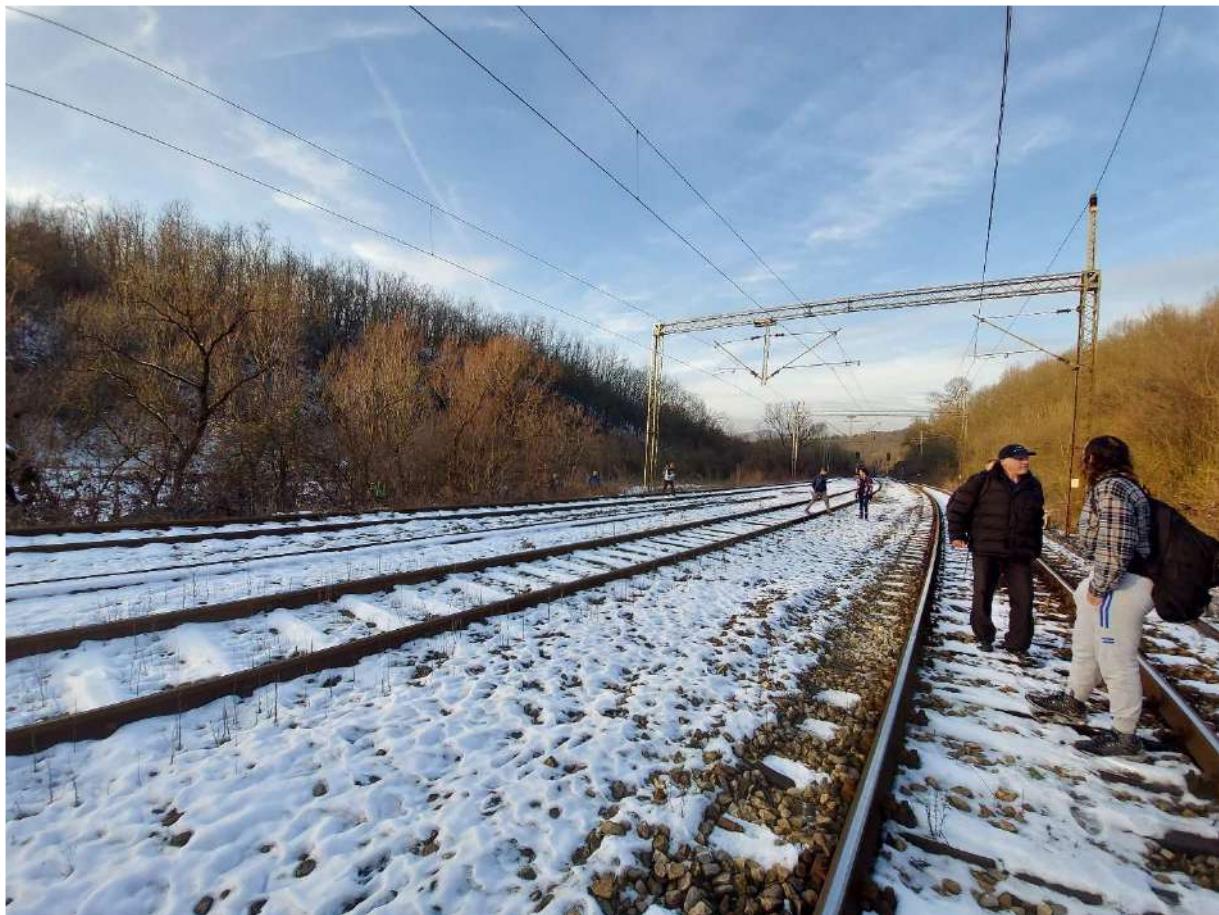
Ubrzo stižemo do železničke stanice Klenje. Ripanj je veliko naselje, koje se vidi po tome što ima čak tri železničke stanice Ripanj Centar, Klenje i Ripanj Tunel.

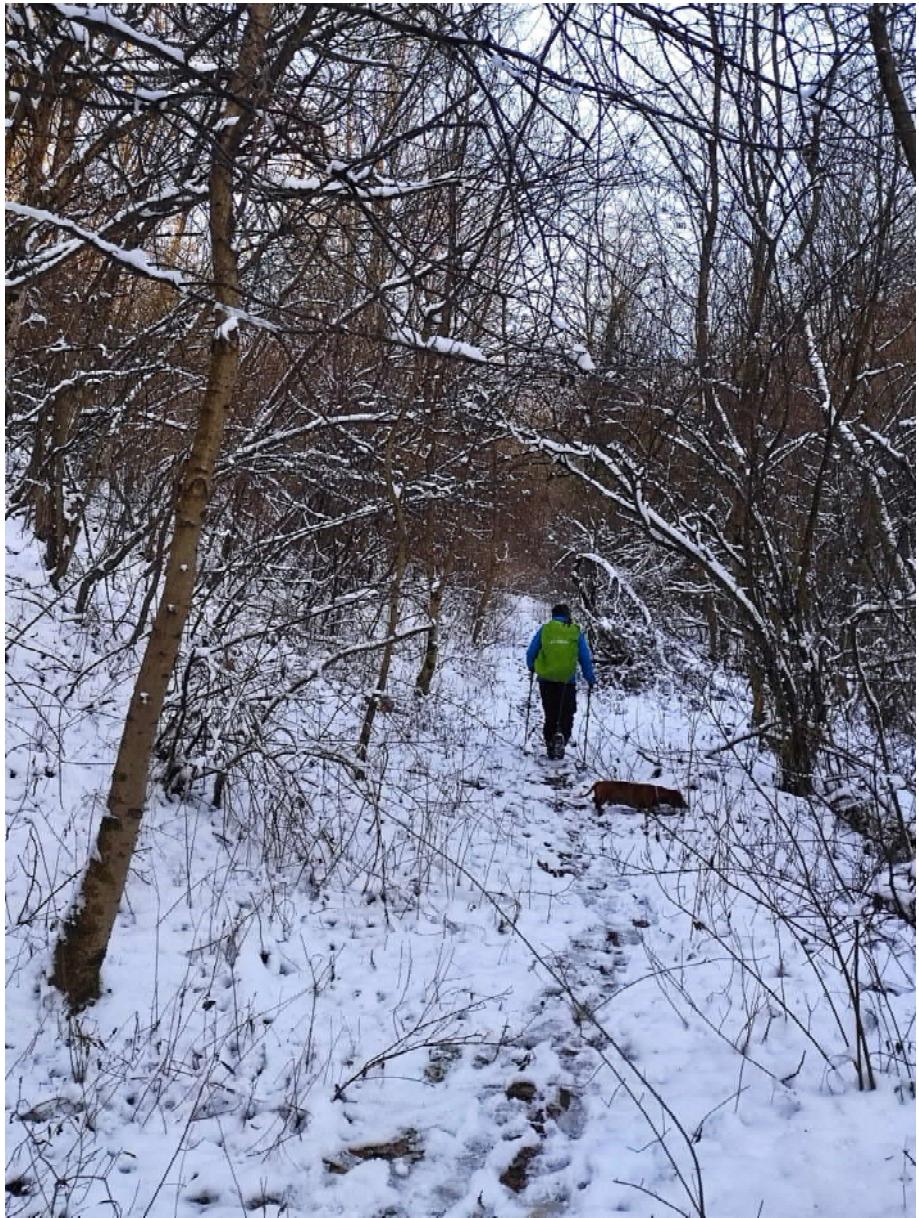
Na železničkoj stanici Klenje se vidi red vožnje od pre dosta godina. Nije mi poznato da li vozovi i dalje ovde staju.

Kroz šalterski prozor se može videti unutrašnjost stanice sa starom tablom i telefonom.

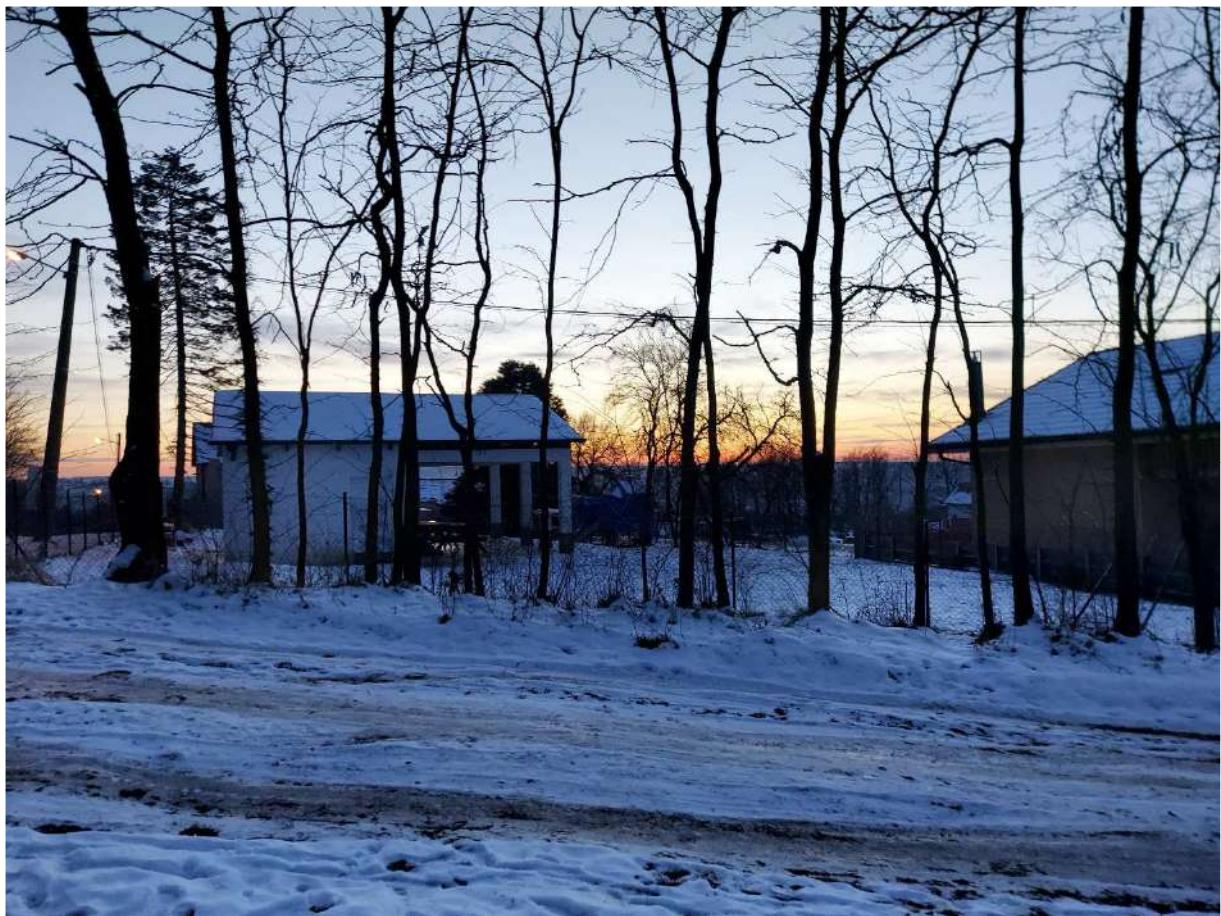
Kod stanice prelazimo prugu...

...i penjemo se u pravcu naselja Perina bara.

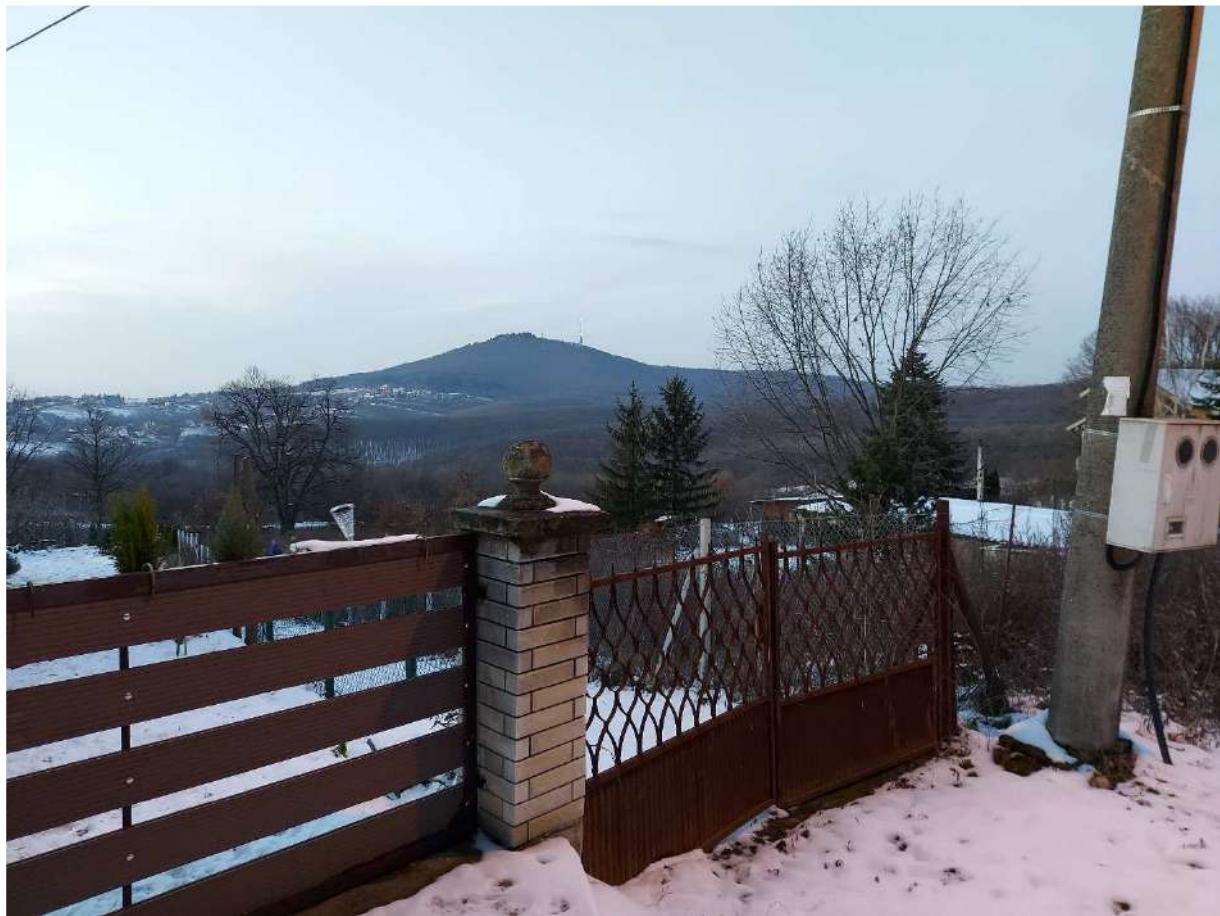
Od Perine bare se opet spuštamo u šumu kako bi došli do odmorišta Šuplja stena. Na deonici Klenje Avala smo se kretali konstantno šumskim putevima i stazama, a asfalta smo imali samo par stotina metara kroz Perinu baru.

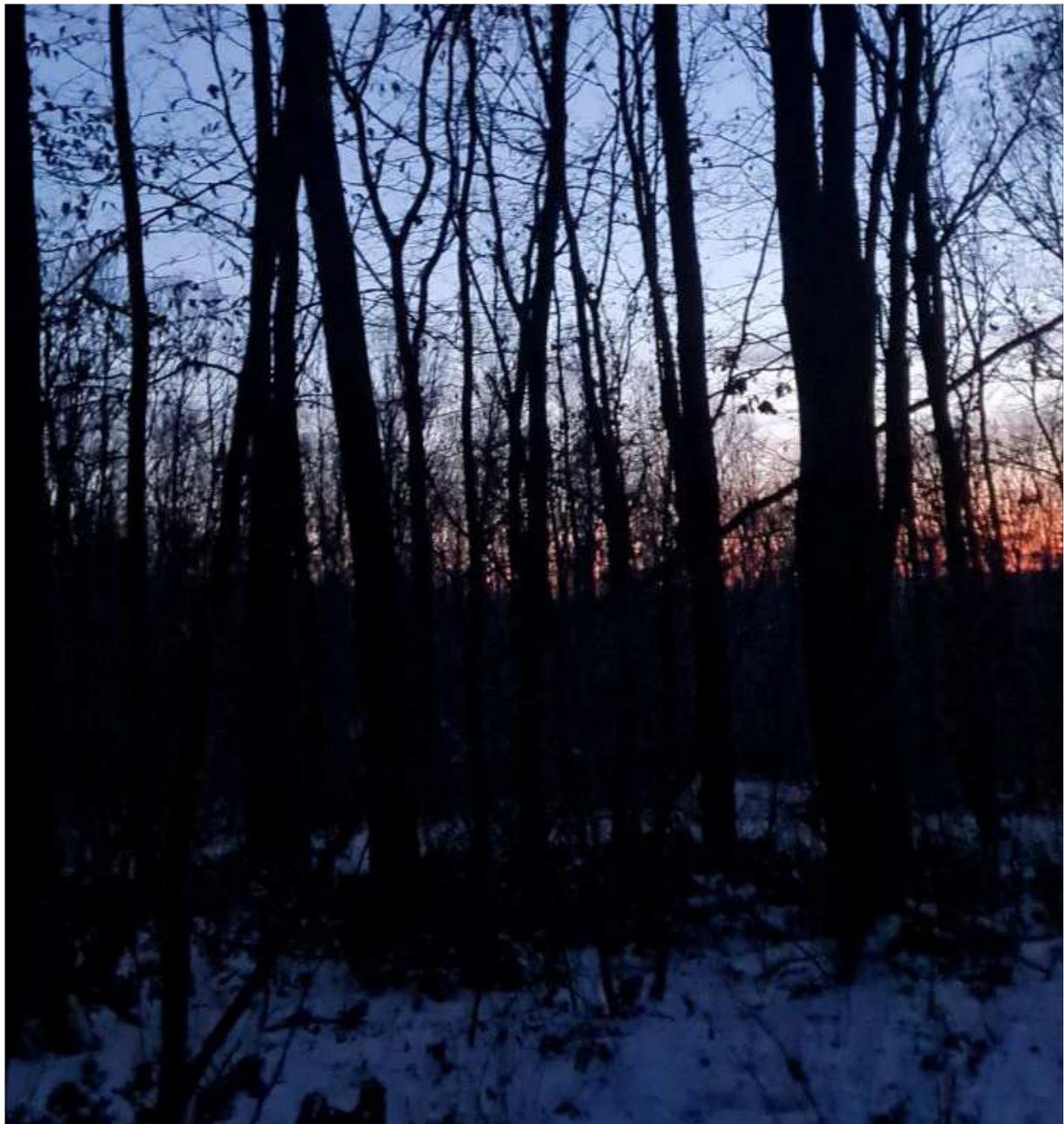
Kad smo stigli kod Šuplje stene nas je uhvatio mrak.

Tu smo napravili zajedničku fotografiju.

Avala je znatno bliža, a opet nekako daleko. Lepota ove ture je što nam je Avala tokom desetočasovnog pešačenja uvek na vidiku i kako vreme prolazi Avala nam je sve bliža i bliža.

Druga lepota ove ture, je što se poslednjih 3h pešači po mraku. Avala pored svih drugi planina u Srbiji deluje neatraktivno, što zbog naselja, asfaltnih puteva, divljih deponija i blatišta. Ako se organizuje u pravo vreme i na drugačiji način, može da bude izuzetno zanimljiva.

Na poslednjoj deonici od skretanja ka selu Zuce nam je sledilo pešačenje po mraku. Do vrha nam je ostalo 2.5 km. Kroz drveće se vidi Avalski toranj.

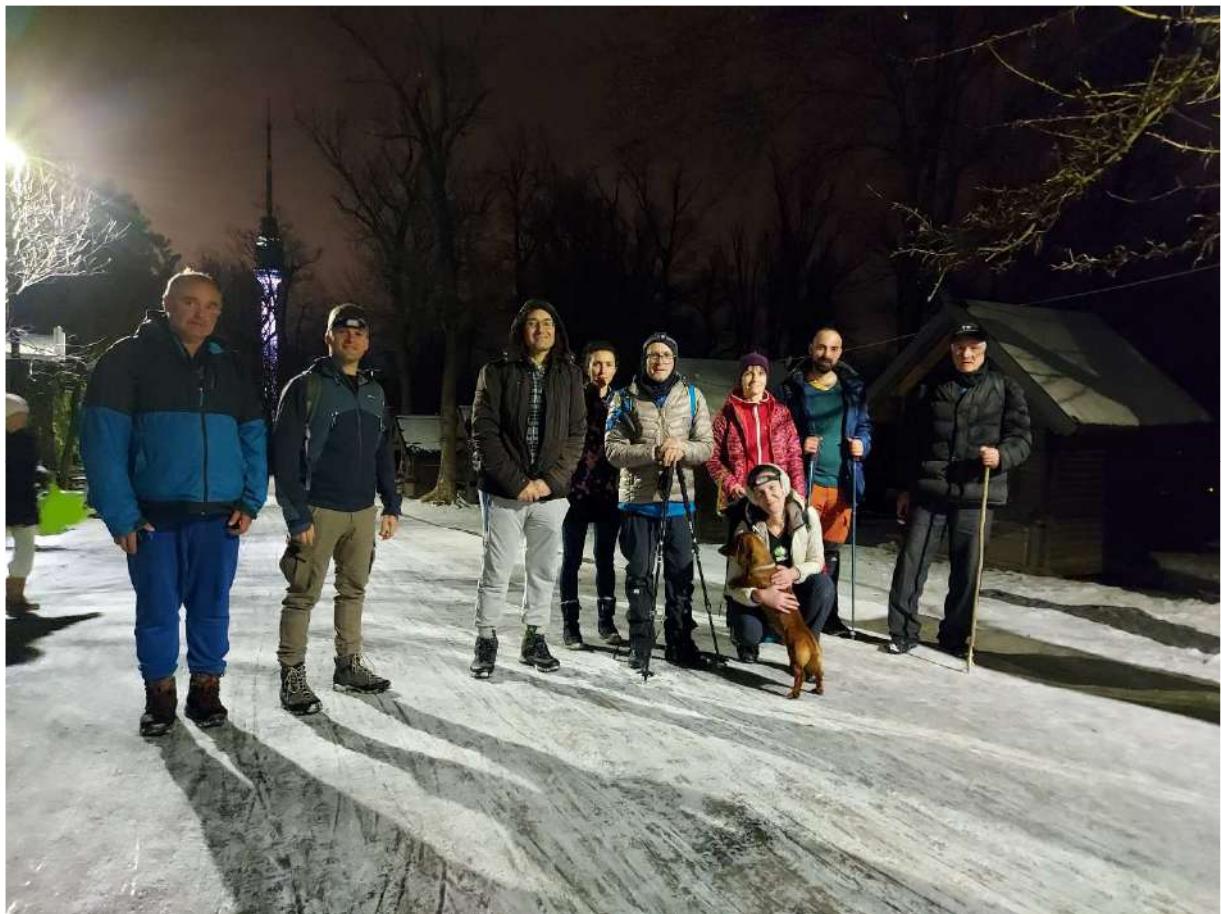
I konačno stižemo do spomenika Nezannom junaku. Spomenik ovog puta nije bio osvetljen tako da je izgledao pomalo sablasno.

Zajednička fotografija ekipe, koja je uspela da završi celu turu.

Toranj se odavde mnogo bolje vidi.

Još jedna zajednička slika za kraj.

Posle spomenika nam sledi spust do Pinosave, kod restorana Lipovica. Svetlosti velegrada se vide u daljini. Ovim se završava sedmo izdanje akcije Babe-Avala, sa nadom da će se tradicija nastaviti.